

A Kúria a dr. Karakas Ügyvédi Iroda, ügyintéző: dr. Karakas Attila ügyvéd által képviselt felperesnek - a ... főosztályvezető (Nemzeti Adó- és Vámhivatal Dél-alföldi Regionális Adó-főigazgatóság) által képviselt Nemzeti Adó- és Vámhivatal alperes ellen jubileumi jutalom és eredményességi jutalom megfizetése iránt a Gyulai Munkaügyi Bíróságnál 3.M.231/2012. szám alatt megindított és másodfokon a Gyulai Törvényszék 3.Mf.25.031/2013/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen a felperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

i t é l e t e t:

A Kúria a Gyulai Törvényszék 3.Mf.25.031/2013/3. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A felülvizsgálati eljárási illetéket az állam viseli.

I n d o k o l á s

A felperes 1971. január 25-től 1971. október 9-ig a ... Községi Tanács V.B-nél, 1971. november 1-jétől 1971. november 29-ig a ... Megyei Tanács Sütőipari Vállalatánál, 1972. január 24-től 1974. október 31-ig a Járási Könyvtárban, 1974. november 1-jétől 1979. augusztus 14-ig a ... Állami Gazdaságban, 1979. augusztus 15-től 1981. október 15-ig a ... Mezőgazdasági Termelőszövetkezetnél, míg 1981. október 16-tól 1993. május 16-ig a ... Állami Gazdaságnál állt alkalmazásban munkaviszony keretén belül. 1993. május 17-étől köztisztviselővé nevezték ki az alperes jogelődjéhez. 1997. február 14-én 25 éves, 2002. február 26-án 20 éves, 2007. február 26-án 35 éves jubileumi jutalomra vált jogosulttá.

Közzszolgálati jogviszonya 2010. július 6-i hatállyal kormánytisztviselői jogviszonnyá alakult át, a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény (Ktjv.) hatálybalépése folytán. 2010. december 22-én arról értesítették, hogy a Ktjv. 23. §-a alapján az új törvény szerint jubileumi jutalomra jogosító kezdő időpont 1989. november 24-e.

A NAV ... Megyei Adóigazgatósága a felperes kormánytisztviselői jogviszonyát 2011. április 15-i hatállyal felmentéssel megszüntette, amikortól öregségi nyugdíjra vált jogosulttá. A felperes keresetet nyújtott be, melyben kérte, a bíróság kötelezze az alperest a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény (Ktv.) 49/E. § (2) bekezdés d) pontja alapján 40 év

közszolgálati jogviszony után 5 havi illetményének megfelelő jubileumi jutalom, valamint eredményességi jutalom megfizetésére. Álláspontja szerint a Ktjv. 23. § (6) bekezdése, illetve 24. § (1) bekezdése alkotmányellenes, mert a felmentéskor hatályban lévő Alkotmány 70/A. §-a (1)-(3) bekezdése, valamint 70/B. § (2) és (3) bekezdésében foglaltakba ütközik. Megítélése szerint a szabályozás sérti az Alaptörvény B. Cikkének (1) bekezdésében, II. Cikkében, XIII. Cikkében, XV. Cikkének (1)-(2) bekezdésében és XIX. Cikkének (4) bekezdésében foglalt rendelkezéseket is. Kérte, hogy az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLII. törvény alapján ezen jogszabályhelyek alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt terjesszen elő a bíróság, illetve vizsgálja felül az ügyben alkalmazandó jogszabályhely Alaptörvénnyel való összhangját. Kérte a Pp. 155/B. §-a alkalmazásával a kifogásolt jogszabályhelyek alkotmányellenességének, illetve törvényellenességének megállapítására irányuló eljárás megindítását és a per felfüggesztését. Az alperes ellenkérelmében a felperesi kereset elutasítását kérte, nem vitatva a tényállásban foglaltakat.

A Gyulai Munkaügyi Bíróság 3.M.231/2012/3. számú ítéletével a felperes keresetét elutasította. Ítélete indokolásában kifejtette, hogy a felperes alkotmány sértéssel kapcsolatos felvetése szempontjából nem áll fenn az a helyzet, hogy a szolgáltatásokat és a hozzájuk fűződő várományokat ne lehetne alkotmányosan megfelelő indok nélkül, illetve egyik napról a másikra lényegesen megváltoztatni. Nem találta megalapozottnak a felperesnek az eredményességi juttatás kapcsán kifejtett álláspontját sem.

A felperes fellebbezése folytán eljáró Gyulai Törvényszék 3.Mf.25.031/2013/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta. Ítéletében kifejtette, hogy a Magyar Köztársaság Alkotmánybírósága 8/2011.(II.18.) AB határozatában a kormánytisztviselők jogállásáról szóló 2010. évi LVIII. törvény 9. § (1) bekezdése, 10. § (1) bekezdése, 15. §-a, 23. § (3) bekezdése a) pontja, 24. § (1) bekezdésének a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXII. törvény 49/E. §-ának alkalmazását kizáró rendelkezése, 76. § (1) és (3) bekezdése, valamint a köztisztviselők jogállásáról szóló 1992. évi XXIII. törvény 60. §-a alkotmányellenességének megállapítása és megsemmisítése iránt benyújtott indítványokat elutasította. Határozatában kifejtette, hogy annak alkotmányellenessége sem az Alkotmány 2. § (1) bekezdése, sem az Alkotmány 70/B. §-ának (2) bekezdése, sem az Alkotmány 70/A. §-a alapján nem állapítható meg. Ebből következően a törvényszék nem látott jogi lehetőséget arra, hogy ismételten az Alkotmánybírósághoz forduljon. A felperes ennek megfelelően nem volt jogosult a 40 éves jubileumi jutalomra, hiszen ilyen mértékű szolgálati idővel nem rendelkezett.

A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben kérte, hogy a Kúria az első- és másodfokú bíróság ítéleteit helyezze hatályon kívül és az eljárás felfüggesztésével kezdeményezzen az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény alapján az ítéletek alapjául szolgáló jogszabályhelyek alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló egyedi normakontroll eljárást. Kifogásolta továbbá, hogy az ügyben eljáró másodfokú bíróság megsértette a Pp. 155/B. §-a (3) bekezdésében foglaltakat, amikor nem helyezte hatályon kívül az eljárást felfüggesztő végzését és nemcsak ezt követően döntött az eljárás folytatásáról. Kifejtette, hogy a másodfokú bíróság által hivatkozott 8/2011.(II.18.) AB határozatban kifejtettek nem teljesen ugyanazt a tényállást bírálták el, mint amin e per alapul, hiszen a felperes tekintetében a nő 40 éves munkaviszonnyal történő nyugdíjba vonulása zárja ki a jubileumi jutalomra való jogosultságát, ami eltér az AB határozatban foglaltaktól. Esetében külön törvény rögzíti a nők fokozott védelmét, mely munkajogi szabályozásban is megtestesül, ezért olyan joghátrányt keletkeztet esetében, amely szükségessé teszi a támadott jogszabályhely alkotmányellenességének utólagos vizsgálatát.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a „felülvizsgálati kérelem elutasítását” kérte arra figyelemmel, hogy az eljáró bíróságok jogszerű határozatot hoztak.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 270. § (2), illetve 272. § (2) bekezdése megkívánja a felülvizsgálati kérelmet előterjesztő féltől, hogy kérelmében azon jogszabálysértést jelölje meg, amely alapján a jogerős határozat megváltoztatását, vagy hatályon kívül helyezését kéri. A felperes jogszabálysértésként arra hivatkozott, hogy a másodfokú bíróság megsértette a Pp. 155/B. § (3) bekezdésében foglaltakat, amikor az alkotmánybírósági eljárás kezdeményezésére tekintettel az eljárás felfüggesztéséről szóló döntését nem helyezte hatályon kívül, s nem külön végzéssel rendelte el az eljárás folytatását.

A Pp. 275. § (3) bekezdése szerint ha olyan eljárási szabálysértés történt, amelynek az ügy érdemi elbírálására lényeges kihatása nem volt, a Kúria a megtámadott határozatot hatályában fenntartja.

Megállapítható, hogy a felperes által állított eljárási szabálysértés az ügy érdemét nem érintette, az eljáró másodfokú bíróság 3.Mf.25.031/2013/2. számú végzésével mellőzte az Alkotmánybíróság megkeresését és elrendelte az eljárás folytatását,

s erről értesítette a feleket. Magyarázatát adta annak, hogy az eljárást miért kívánja folytatni, melyből a felperes tudomással bírt arról, hogy a korábban meghozott végzését miért nem kívánja fenntartani a továbbiakban az eljáró bíróság, így ezen kifogása nem megalapozott.

A felülvizsgálati kérelemben kifejtettekkel ellentétben a felperes nem azért nem vált jogosulttá a 40 éves jubileumi jutalomra, mert a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény 18. §-a (2/A.) bekezdés a) pontjában rögzített feltételekkel nyugellátást vett igénybe, hanem azért, mert a Ktjv. 23. § (3) bekezdésének megfelelően számított jubileumi jutalom szempontjából figyelembe vehető szolgálati ideje mértéke nem érte el a 40 évet. A korábban valamennyi foglalkoztatási jogviszonyban töltött idejét számításba véve a jubileumi jutalom szempontjából figyelembe vehető szolgálati idő kezdő napja 1972. február 26. volt, az új törvény rendelkezése szerint ez az időpont 1989. november 24-re módosult. E törvényi rendelkezés vonatkozásában az Alkotmánybíróság 8/2011.(II.18.) AB határozatában kifejtette, hogy „önmagában - tekintettel a jubileumi jutalom rendeltetésére - nem tekinthető alkotmányellenesnek az, hogy a Ktjt. a kormánytisztviselői jogviszonyban nem minden, 1992. előtt munkaviszonyban töltött időt, hanem csak a szűkebb értelemben vett közssférában, az államapparátusban (a Ktv. hatálya alá tartozó szerveknél, a bíróságoknál, ügyészségeknél) és a Kjt. hatálya alá tartozó szerveknél munkaviszonyban eltöltött időt minősíti jubileumi jutalomra jogosító időnek. A jubileumi jutalomra való jogosultság akkor nyílik meg, amikor a törvényben meghatározott szolgálati idő letelik, addig alkotmányos védelem alatt álló szerzett jog nem keletkezik. A jubileumi jutalomra való jogosultság a közszolgálati jogviszonyokat szabályozó törvényeken és nem az Alkotmányon alapuló alanyi jog, így az arra jogosultaknak a Ktv. szabályai alapján nem keletkezett az Alkotmány védelme alatt álló várománya, a jogalkotó nagy szabadsággal rendelkezik feltételeinek szabályozására és megváltoztatására is.”

Mindezekből megállapítható, hogy a jogerős ítélet mind a Kjtv., mind az Alkotmány rendelkezéseinek megfelel.

A kifejtettekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperest megillető munkavállalói költségkedvezményre tekintettel a felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 14. §-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2013. október 30.

Dr. Tálné Dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Sipőczné Dr. Tánczos Rita s.k. előadó bírő, Szolnokiné Dr. Csernay Krisztina s.k. bírő

A kiadmány hiteléül:

kúriai tisztviselő